

MONOPOLUL ADEVĂRULUI

Goran Mrakić

Nu sunt puțini aceia care sunt gata ca, în numele unor scopuri, pasă-mi-te nobile, să calce peste toți cei care le strică planurile. Aștia consideră că numai ei au dreptate, că nimeni , cu excepția lor, nu are voie să aibă o părere și că orice încercare de împotrivire trebuie pedepsită pe măsură. Istoria a consemnat exemple asemănătoare din negura începuturilor ei și până la prezentul nostru lipsit de glorie.

Sunt convins că pe mulți îi deranjează afilierea necesară la diferite abstractizări socio-politice, pentru a nu fi expuși, în caz contrar, unor sancțiuni sau atenționări datorită necumintenției. Într-un sistem cu adevărat democratic oamenii nu ar trebui să se teamă de consecințele propriilor idei sau atitudini. În lumea de astăzi și în așa-zisele sisteme democratice, cenzura funcționează ca în epoca de aur a bolșevismului numai că e frumos ambalată și adaptată în mod subtil actualității. Să luăm numai câteva exemple :

SUA în turbarea lor antiteroristă, doresc să dovedească cu orice preț lumii că intervenția lor militară împotriva Irakului este legitimă și necesară, ca în cazul Serbiei. E într-adevăr scârbos să privești cum cel mai mare agresor al lumii pozează în victima nevinovată a fundamentalismului arab. Se uită, firește. că același Ben Laden, pe care azi îl vânează ca pe un coiot prin deșerturile afgane, a fost (și încă cum!) foarte bine văzut și aprovizionat cu arme atunci când lupta împotriva rușilor !

Jurnalele televizate prezintă zilnic victimele atentatelor palestiniene dar aproape niciodată nu pomenesc de adevăratele masacre pe care le comite armata israeliană împotriva civililor palestinieni. Cum de nu pomenește nimeni că, în anii '80, însuși Ariel Sharon a condus armata care a exterminat sau a trimis în bejenie pe Palestinieni din multe teritorii în care ei au existat de veacuri ?

Analiștii politici și ziariștii *politic corecți* se panichează de îndată ce, la unele alegeri, apare și vreun candidat care nu încapă în concepțiile lor înguste și

încep imediat să-l scuipe, folosind un limbaj al urii pe care îl evită și-l condamnă în alte ocazii ! Să ne reamintim numai linșajul mediatic la care au fost supuși Le Pen, Hajder, Meciar, Tudor, Șeșelj și alții. Independent de propriile noastre opțiuni politice și de ideologia spre care înclinăm, este în spiritul democrației să respectăm părerea fiecărui segment al populației unei țări și să nu scuipăm și să boicotăm imediat pe oricine care nu vrea să acomodeze la niște principii despre care **noi** am stabilit că sunt imbatabile. Dacă o idee e bună va găsi forța necesară să treacă peste orice piedică și să surmonteze orice dificultate ce i-se interpune artificial. Problema constă în aceea că cei mai inimoși luptători împotriva terorismului și al totalitarismului utilizează tocmai metodele totalitariste în acțiunile lor. Ce să mai spun când până și pe defunctul Pin Forten l-au declarat extremist de dreapta în timp ce, bietul de el, a fost un pederast, a avut un negru ca vicepreședinte de partid și - se știe - că țintele extremei drepte sunt tocmai homosexualii și străinii colorați din Europa.

Ultimul exemplu al utilizării monopolului adevărului s-a văzut în România prin cazul suspendării postului de televiziune OTV. Când un sistem începe lupta cu statul și cu televiziuni însemnează că e dăunător și că i se apropie sfârșitul. Și asta, din păcate, sau din fericire, o simțim cu toții mai mult sau mai puțin.